

ÍTRÓTTUR HONDBÓLTUR PROFILURIN



– Tit í Føroyum eiga at hugsa eitt sindur hægri tankar um tykkum sjálvi, tí tit hava eitt gott tilfeingi og kunnu saktans røkka munandi longri, enn tit gera nú, um tit bara trúgva meira upp á tað og lata vera við at seta tykkum sjálvum forðingar, sigur Flemming Oliver Jensen

Mynd: Hilmar Jan Hansen

Karabatic sum dømi

Hetta við at leggja dent á einstaklingin, er heilt greitt eitt lyklorð í tí, Flemming Oliver Jensen hevur upp á hjarta, tá tað snýr seg um at menna handbóltsspælarafrá teimum yngstu og upp eftir, og hann vísir millum annað á, hví hann heldur, at danskur handbóltur ikki so væl dugir at heysta úrslitini av ungdóminum, tá talan er um handbóltin hjá teimum vaksnu.

– Danmark er heimsins besta tjóð, tá tað kemur til ungdómsbólt, men fyrri tað er Danmark ikki best í vaksna-mannabólti, og dúgliga hevur verið kjakast um, at danski handbólturin er í so kollektivt orienteraður, og at tí siggjast úrslitini ikki aftur í sama mun, sum ein skuldi hildið, sigur hann.

– Taka vit eitt nú Frakland, so hava fraklendingar ikki vunnið nógv meistaraheiti hjá teimum yngstu, men fraklendingar vita, hvat teir vilja, tá tað kemur til handbóltin hjá teimum vaksnu. Og har sæst helst aftur, at teir hava lagt størri dent á einstaklingin, heldur enn á hópin, og tað er eisini tað, eg haldi vera so umráðandi.

Sum dømi nevnið Flemming Oliver Jensen fronsku heimsstjórnum, Nikola Karabatic, sum var

ein finur ungur spælari, men ikki ein, ið skaraði burturúr. Men so gjørdi hann bráðliga eitt skarvslop, tá hann sum 17 ára gamal framman fyrri túsundtals áskoðarum í Hamburg spældi sín fyrsta A-landsdystir ímóti Týsklandi, har hann skjeyt heili 13 mál.

– Hann hevði fingið individuella menning allan vegin uppeftir, og bráðliga gav tað úrslit. Øll, sum kenna nakað til handbólt í dag, kenna eisini til Karabatic, sigur hann og vísir á, at um tú megnar at menna einstaklingarnar, færst tú eina javna tilgongd av góðum spælurum, sum í longdini eisini fara at geva góð úrslit.

– Til dømis í Danmark verður sagt sum so, at megnar tú at fáa ein ella tveir ligaspælarafrá um ári úr hvørjum árgangi, so er tað ein fin úrtøka. Hevur tú fimm góðar landsliðsspælarafrá og fært tveir góðar upp frá U18, so hevur tú sjei góðar spælarafrá og upp á tann máttan kanst tú í friði og náðum byggja upp og fáa eitt gott landslið. Tað er hetta, sum tað heila snýr seg um.

Fínir spælarafrá

Viðari vísir Flemming Oliver Jensen eisini á, at tveir evnaríkir spælarafrá saktans kunnu lyfta eitt lið, sum ikki hevur

so nógv góðar spælarafrá, og tí ræður um at hava eina áhaldandi menningarætlan, har tingini henda yvir eina longri tíð og eru samanhangandi.

– Tað ber ikki til bara at melda eitt landslið til, tá vit siggja, at vit hava ein góðan árgang, tí tað snýr seg um at byggja upp og fáa tað besta burtur úr teimum árgangunum, sum eru. Tað ræður um alla tíðina at hava eitt gott tilboð til handbóltsspælarafrá, so hvørt sum teir vaksa til, tí spælarafráfrá mugu fáa góðar upplivingar, so teir siggja handbóltin sum eina spennandi ítróttargrein, og eisini skulu tey ungu sleppa út at siggja, hvussu onnur gera, sigur Flemming Oliver Jensen, sum yvirhøvur letur væl at tí, hann hevur sæð henda fyrsta mánaðin í føroyskum handbólti.

– Føroyskir spælarafrá eru á lægri stigi enn í Danmark, men eg havi sæð finar spælarafrá, nú eg havi verið her í ein mánað. Eg veit, hvat ein góður spælari er, og eg havi eisini sæð onkran sera góðan spælarafrá her. Tað er galdandi fyrri bæði kynini, og tá vit tosa um at menna handbóltin, so eiga vit bæði at hugsa um gentur og dreingir, tí øll eiga tey at fáa avbjóðingar og móguleikar.

Eitt, danski venjarin eisini

hevur heft seg við eftir henda eina mánaðin í Føroyum, er máttin, sum kappingin her er skipað eftir, tí har er pláss fyrri fleiri batum.

– Eg havi til dømis sæð, at dreingir 12 ár spæla tvær ferðir 15 minuttir, tá dystur er, sjálvst um teir saktans kundu spælt tvær ferðir hálvan tíma. Har sita tíggu spælarafrá og triggir koma inn í triggjar minuttir hvørja ferð, og tað er ikki nøtkandi, tá teir venja fyra ferðir um vikuna, sigur Flemming Oliver Jensen, ið eisini hevur tankar um, hvussu talentmenningin hjá Handbóltssambandinum kundi verið eitt amboð, ið kundi styrkt kappingina í ymsu deildunum.

– Ja, eg havi skotið upp, at tey, sum eru við í úrvalsvenjingi hjá U12 kundu mannað tvey lið, sum spældu í U14, og at úrvalsspælarafráfrá í U14 eisini kundu mannað tvey lið í U16. Upp á tann máttan koma tvey talentlið úr rekkjuni niðanfyrri upp, og tað kundi givið øllum pørtum nógv.

Fara eftir málinum

Yvirhøvur er danski venjarin ein maður, ið hevur lætt við at tosa seg heitan, og tað skilst á øllum brøgdum, at hann veruliga brennir fyrri sakini. Og tá hann kallar seg sjálvan »handbóltsnørð«, er tað nokk heldur ikki at gera ov nógv

av, tí hann tykist anda og liva fyrri bóltspælinum, sum eisini hevur sín uppruna í heimlandi hansara.

– Eg havi verið glaður fyrri tíðina í Føroyum higartil, tí her eru nógv fólk, sum veruliga vilja føroyskum handbólti tað allarbesta. Eisini havi eg møtt nøkrum fólkum í Handbóltssambandinum, sum veruliga vilja gera ein mun, men tey eru bara ov fá. Brúk er fyrri, at vit fáa fleiri, sum hava handbóltin sum fyrsta prioritet, fyrri at alt skal koyra betri, sigur hann.

– Eisini havi eg møtt hugburðinum, um hetta ikki er ov nógv av tí góða ella um vit makta hetta, sum eg leggi upp til, men tað er bara so umráðandi at hava nakrar tankar og at tora at royna teir í verki. Og skalt tú røkka eitt úrslit og fáa nakað burturúr, so nyttar lítið, at onkur kemur higartil úr Danmark eitt vikuskifti ella av og á og hevur eitt skeið. Alt snýr seg um, at tú hevur ein samanhang í arbeiðinum, og at nøkur fólk velja at brúka tíð uppá at gera tað, sum skal gerast.

Flemming Oliver Jensen hevur eina turkatrúgv uppá, at handbólturin er ein ítróttargrein, sum onga orsök hevur til at smæðast millum aðrar, og vísir millum annað

á, at teir, sum spæla handbólt í bestu donsku deildini, tjena góðar pengar og liva av at spæla handbólt.

– Eg sigi ikki, at vit skulu hava proffessionellan handbólt í Føroyum, men tað ber til at arbeiða við nøkrum kørnum, sum eru nógv meira lokkandi, enn teir eru tað nú. Eitt nú skilji eg slett ikki, at einki føroyskt felag er við í europeisku kappingunum fyrri feløg, tí har kundu tey fingið nakrar dystir, ið veruliga kundu givið nakað. Um tað er ov dýrt, ber til at spæla báðar dystirnar á útivølli, tí tað ræður fyrst og fremst um ikki at vera so bangin fyrri at gera eitt lop rætta vegin, men at fara eftir tí, sum málið er, sigur hann.

– Um vit hugsa um landsliðsarbeiði, so kundu føroyingar til dømis sett sær sum mál at tikið dystin upp við finnar, sum spæla nógvan handbólt, men bara ikki duga so væl sum svenskarar, norðmenn, danskarar og íslendingar. Tað ræður um at taka dystin upp, tí við røttu menningarætlanini, ið eigur at fevna um allar aldursbólkarar uppeftir, kundu Føroyar saktans havt góð landslið, bæði hjá teimum ungu, umframt hjá kvinnum og monnum.